

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๑๕๗/๒๕๖๑

เรื่อง การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายจ่ายจากการดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจแนะนำผู้เสียภาษีเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการเข้าทำงาน หรือรายจ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาลงเป็นรายจ่าย
ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร กรมสรรพากรจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๕๖/๒๕๖๑
เรื่อง การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายจ่ายจากการดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริม
และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การจัดจ้างเหมาช่วงงานหรือการจ้างเหมาบริการโดยวิธีกรณีพิเศษ คือ การจ้างคนพิการ
หรือผู้ดูแลคนพิการโดยตรง ในงานที่มุ่งผลสำเร็จของงาน หากนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ
ได้จ่ายค่าใช้จ่ายไปเพื่อการจัดจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการที่เป็นไปเพื่อกิจการของตน
หรือเป็นไปเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ โดยเป็นการจัดจ้างเหมาช่วงงาน
หรือจ้างเหมาบริการไปยังสถานที่ดังต่อไปนี้ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้น มีสิทธินำค่าใช้จ่าย
ตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ก. ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

ข. สภากาชาดไทย

ค. วัดวาอาราม

ง. สถานพยาบาลของทางราชการหรือองค์การของรัฐบาล

จ. สถานศึกษาของทางราชการหรือองค์การของรัฐบาล สถานศึกษาที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย

ว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน

ฉ. องค์การหรือสถานสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด
ในราชกิจจานุเบกษา

หากการจัดจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น ซึ่งมีได้
เป็นไปเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ไปยังสถานที่ตาม ก. ถึง ฉ. ข้างต้น
นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้น ไม่มีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าจัดจ้างเหมาช่วงงาน
หรือจ้างเหมาบริการมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่างที่ ๑

บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมาคนพิการเพื่อให้จัดทำของที่ระลึกของบริษัทเพื่อแจก
เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ โดยบริษัทจะเป็นผู้จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ให้คนพิการ โดยบริษัทจะจ่ายเงินค่าจ้าง
ทำของที่ระลึกในราคา ๑๐๙,๕๐๐ บาทต่อคนพิการ ๑ คน บริษัท ก. มีสิทธินำเงินค่าจ้างเหมา
คนพิการดังกล่าว มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

ตัวอย่างที่ ๒

บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมาคนพิการเพื่อให้ไปทำงานในบริษัท ข. เป็นระยะเวลา ๑ ปี
โดยมีมูลค่าสัญญาจ้างจำนวน ๑๐๙,๕๐๐ บาทต่อคนพิการ ๑ คน บริษัท ก. ไม่มีสิทธินำเงินค่าจ้างเหมา
คนพิการดังกล่าว มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่างที่ ๓

บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมาคนพิการเพื่อให้ไปทำงานในสภากาชาดไทยซึ่งเป็นไป
เพื่อการสาธารณประโยชน์ เป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยมีมูลค่าสัญญาจ้างจำนวน ๑๐๙,๕๐๐ บาท
ต่อคนพิการ ๑ คน บริษัท ก. มีสิทธินำเงินค่าจ้างเหมาคนพิการดังกล่าว มาลงเป็นรายจ่าย
ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล”

ข้อ ๒ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ

อธิบดีกรมสรรพากร